καταχρήσεων τοῦ ἐπισφαλοῦς τούτου θεσμοῦ εἶναι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1001 καὶ 1003 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἡμῶν, αἵτινες χαράσσουσι τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων δύναται νὰ λειτουργήσῃ. Κατὰ τὸ ἄρθρον 1001 «δὲν ἐπιτρέπεται εἰς δικαστὴν ἢ δικαστικὸν γραμματέα νὰ ἐπιβάλῃ προσωπικὴν κράτησιν πέραν τῶν ὁρίων, ἅτινα ἔχει θέσει ὁ νόμος».

Ἐπίσης τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀπαγορεύει εἰς τὴν ἰδιωτικὴν θέλησιν πᾶσαν σύμβασιν περὶ προσωπικῆς κρατήσεως, πλὴν βεβαίως τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 998 καθ' ὃ δύναται διὰ συμφωνίας νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς προσωπικὴν κράτησιν· 1) πᾶς δικαστικὸς ἐγγυητής, οἱ δὲ ἐξώδικοι μόνον ὅταν καὶ ὁ πρωτοφειλέτης ὑπόκειται εἰς προσωπικὴν κράτησιν· 2) ὁ μισθωτὴς ἀγροτικοῦ κτήματος διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς μισθοδοσίας συμφωνιῶν, ἰδίως δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθώματος· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἄρθρῳ ἀπαγγέλλεται ἥ τε ἀκυρότης τοῦ ἐγγράφου καὶ ἡ καταδίκη τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀποζημίωσιν, ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων καὶ πειθαρχικὴ ποινή, ἐν τῷ ἄρθρῳ δὲ 1033 ὁρίζονται τὰ πρόσωπα καθ' ὧν δὲν δύναται ν' ἀπαγγελθῇ προσωπικὴ κράτησις· ταῦτα δὲ εἶναι οἱ ἀνήλικοι, οἱ ἀπηγορευμένοι, αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι, οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς καὶ οἱ σύζυγοι καὶ τελευταῖον οἱ συμπληρώσαντες τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των· ἀλλ' οἱ ἀνήλικοι καὶ αἱ γυναῖκες χάνουσι τὴν εὐεργετικὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου τούτου ὁσάκις εἶναι ἔμποροι, οἱ δὲ ἀνήλικοι καὶ ἐνήργησαν πρᾶξιν ἁπλῶς ἐμπορικὴν ὅπερ δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰς γυναῖκας. (24).

Οὗτοι εἶναι οἱ μόνοι ἀληθεῖς φραγμοὶ κατὰ τῆς ἐπικινδύνου ἐκτάσεως, ἣν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ὁ θεσμὸς οὗτος, ἐπαφιέμενος εἰς τὴν ἀδέσμευτον θέλησιν τοῦ δικαστοῦ· ἐν τῇ πολιτικῇ δ' ἡμῶν Δικονομίᾳ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι περιοριστικαὶ διατάξεις, ἀλλ' ἀφορῶσι μᾶλλον εἰς τρόπον τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ καὶ τὰς διατυπώσεις ὑφ' ὧν περιεφρουρήθη οὗτος (25) οὕτως ὑπάρχει ἡ διάταξις καθ' ἣν πάσης ἐκτελέσεως προσωπικῆς κρατήσεως δέον νὰ προηγῆται δικαστικὴ ἀπόφασις, ἥτις πάλιν δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἄνευ τῶν νομίμων περὶ ἐπιδόσεως διατυπώσεων. (26) Ἡ ἐκτέλεσις δὲ πάσης τοιαύτης ἀποφάσεως δύναται ν' ἀνασταλῇ δι' ὡρισμένους λόγους. (27) Ἐπίσης ὁ νόμος προὐνόησε περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τόπου καθ' ὃν ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις τοῦ καταδικασθέντος, ἀπαγορεύσας τὴν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς καὶ ἐν ὡρισμένοις τόποις σύλληψιν καὶ ὁρίσας διαφόρους κατά τε τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν αὐτοῦ διατυπώσεις. Ἀναγνωρίζων δὲ τὸ σοβαρὸν καὶ κατεπεῖγον τοῦ ζητήματος ἀνέθηκε πάσας τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔριδας, διὰ τὸ ταχὺ τῆς ἐκδικάσεως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου, κατὰ τὴν ῥητὴν ῥῆσιν τοῦ ἄρθρου 638 δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἔκκλησις· ἀλλ' ἰστέον ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου εἶναι πάντοτε προσωρινή, ἱστᾶσα τὴν ἐκτέλεσιν μέχρις ἐκδικάσεως τῆς κυρίας δίκης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πλήρους.

Ἐπίσης εἰς τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διατυπώσεις ἀνάγονται καὶ αἱ περὶ διατροφῆς τοῦ προσωποκρατουμένου διατάξεις τῶν ἄρθρων 1010 καὶ 1011, καθ' ἃ ὁ ἐπιστάτης τῶν φυλακῶν ἐπὶ ἀπειλῇ, τῶν συνεπειῶν παρανόμου κατακρατήσεως, ὀφείλει νὰ μὴ δεχθῇ τὸν συλληφθέντα, ἐὰν δὲν καταβληθῶσι τὰ ἐπὶ ἕνα μῆνα πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ ὡρισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου· ὁμοίως ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ τὸν κρατούμενον, ἐὰν δὲν καταβληθῶσιν εἰς τὴν ἔναρξιν ἑκάστου μηνὸς τὰ τροφεῖα.

(24) Οἰκονομ. Πολ. Δικ. contra Dalloz contrainte pas corps.
(25) Πολ. Δικ. ἄρθρ. 1002, 1004—1008.
(26) Πολ. Δικ. ἄρθρ. 863—866.
(27) Πολ. Δικ. ἄρθρ. 1004 καὶ 1008.

(ἀκολουθεῖ)

'Αριθ. 4145

Ὁ

Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν Δημήτριος Καλιοντζῆς ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς ἐκποιηθείσης οἰκίας τῆς ὀφειλέτιδος Ἀφροδίτης Χήρας Γ. Τραγῆ.

Πρὸς τοὺς ἀναγγείλαντας ἑαυτοὺς δανειστὰς Γεώργιον Χ. Κέκεσιν, Κεντρικὸν Ταμίαν ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου καὶ τὴν ἐπισπεύσασαν τὸν πλειστηριασμὸν Χαρίκλειαν Χήραν Ἀριστείδου Μπαλάνου ὡς νόμιμον ἐπίτροπον α). τοῦ ἐκ τοῦ πρώτου γάμου αὐτῆς ἀνηλίκου υἱοῦ της Νικολάου Ν. Μουσουδάκη καὶ β') τῶν ἐκ τοῦ δευτέρου γάμου αὐτῆς ἀνηλίκων ὡσαύτως τέκνων της Ἄννης, Λουκίας, Βασιλικῆς καὶ Κωνσταντίνου Ἀριστ. Κ. Μπαλάνου κατοίκου ὡσαύτως Ἀθηνῶν.

Προκειμένου νὰ συνταχθῇ πίναξ κατατάξεως ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς ἐνώπιόν μου κατὰ τὴν δεκάτην ὀγδόην Ὀκτωβρ. ἐνεστῶτος ἔτους ἐκποιηθείσης οἰκίας τῆς ὀφειλέτιδος Ἀφροδίκης Γ. Τραγῆ, καλεῖσθε ἵνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας (εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς ὑμᾶς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης) προσάξητε τοὺς τίτλους σας μετὰ πιστοποιητικῶν τοῦ ἁρμοδίου ὑποθηκοφύλακος καὶ ἐπιφέρητε τὰς παρατηρήσεις σας κατὰ τῶν προσαχθησομένων ὑπὸ τῶν ἄλλων, εἰδοποιούμενοι ὅτι πᾶσα βραδύτερον γενομένη παρατήρησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

Παραγγέλλεται εἰς ἁρμόδιος κλητὴς νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων δανειστῶν, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὴν ὀφειλέτιδα Ἀφροδίτην Γ. Τραγῆ, κάτοικον Ἀθηνῶν.

Ἡ παροῦσα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Νέαι Ἰδέαι».

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) **Δ. Καλιοντζῆς.**
ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐν Ἀθήναις αὐθημερὸν
ὁ Συμβολαιογράφος
Δ. Καλιοντζῆς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΤΗΧΑ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ

ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ

Τὸ ἀνωτέρω γνωστὸν ἐργοστάσιον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ φιλόκαλον κοινὸν τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὅτι τελειοποιηθὲν καὶ πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων ὅπως τὰ ἐν Παρισίοις τελειότερα ἐργοστάσια, ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίαν εἰς τιμὰς κατὰ 20]ου ἔλαττον ἀπὸ πρότερον ἤτοι.

Αον Παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους κάτοπτρα.

Βον Ἔπιπλα ἐπίχρυσα πολυτελῆ παντὸς εἴδους.

Γον Κορνίζας παραθύρων ἐπίσης.

Δον Κοσμήματα δι' ὀροφὰς καὶ τοίχους οἰκιῶν, διαφόρου ῥυθμοῦ.

Εον Κρύσταλλα εἰς οἷον δήποτε μέγεθος λευκὰ καὶ ἀργυρωμένα.

ΣΤον Πλαίσια εἰκόνων ἐλαιογραφιῶν καὶ ἄλλων διαφόρων σχημάτων.

Τιμολόγιον ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ζητήσαντα.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει π ω λ ε ῖ τ α ι εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΝΕΟΝ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΒΙΑΤΖΙΝΗ
Λεωφόρος Πανεπιστημίου
(ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ Ἀρσακείου)

Ὁ ἀγαπῶν τὴν στερεότητα τῶν ἐνδυμάτων, τὴν κομψότητα αὐτῶν, καὶ τὴν οἰκονομίαν ἂς ἐπισκεφθῇ τὸ ἄνω κατάστημα.

Τιμαὶ ἀληθῶς μέτριαι
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ χειμερινὴ φρ. **75.**
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ φθινοπωρινὴ » **65.**
Ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι ζητοῦνται ῥάπται τεχνῖται τέλειοι.

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
Παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τὰ ἑξῆς
ΒΙΒΛΙΑ
τοῦ
Π. ΙΑΣΕΜΙΔΟΥ.

Περὶ ἐλεγειακῆς ποιήσεως ὑπὸ Μαυροφρύδου.
Σχόλια εἰς τὸ περὶ Γαλατικοῦ πολέμου σύγγραμμα τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.
Ἐγχειρίδιον τῆς Θρησκείας καὶ Μυθολογίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων.
Ἀναγνώσματα ἐκ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.
Ἀναγνώσματα ἐκ Πολυβίου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.
Ἀναγνώσματα ἐξ Ἑλλήνων συγγραφέων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.
Συντακτικὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένον πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων ἔκδοσις δευτέρα.
Συντακτικὸν μικρὸν πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ παρθεναγωγείων κατὰ τὴν ἐποπτικὴν διδασκαλίαν.
Συντακτικὸν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' καὶ Δ' τάξεως τοῦ γυμνασίου.
Συντακτικὸν τῆς νέας Ἑλλην. γλώσσης.
Λυσίου λόγοι κατ' ἐκλογὴν μετὰ σχολίων.
Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ τοὺς ἀττ. συγγραφεῖς ἔκδοσις δευτέρα.
Μέθοδος Ὀλλενδόρφου ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν.
Ὁ Δεσμοφύλαξ τῆς Χαλκίδος διήγημα ἠθικώτατον.
Γραμματικὴ τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τοὺς γλωσσολόγους Γ. Κούρτιον καὶ Κὸχ πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλην. σχολείων καὶ γυμνασίων.
Γραμματικὴ μεγάλη τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον.
Γραμματικὴ μικρὰ τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον, τὴν ἐποπτικήν, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων.
Ἐντὸς ὀλίγου ἐκδοθήσεται **πραγματογνωσία** μετὰ εἰκόνων διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ **16,600 ΦΡ.**
Βραβεῖον χρυσοῦν κτλ.
QUINA LAROCHE
ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ ΚΙΝΑ-ΛΑΡΟΣ.

Διαλελυμένον ἅλας σιδήρου καὶ συνηνωμένον μετὰ τῆς Κίνας-Λαρὸς εἶναι τὸ ἐνεργητικώτερον τῶν ἀναρρωτικῶν τονικῶν.

Προσδίδει εἰς τὸ αἷμα τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, ἅτινα εἶναι ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. Βοηθεῖ τὰς βραδείας ἀναπτύξεις· θεραπεύει τὴν ἀναιμίαν, τὰς ἀσθενείας τοῦ μαρασμοῦ, τὸν λυμφατισμόν, τὴν χοιράδωσιν, τὰς συνεπείας τοκετῶν, ὑποβοηθεῖ τὴν πέψιν καὶ συντελεῖ εἰς τὰς ἀναρρώσεις.

Ἐν Παρισίοις, 22, ὁδὸς Drouot καὶ ἐν τοῖς φαρμακοποιοῖς. Ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ κεντρικώτερα καὶ κυριώτερα φαρμακεῖα.

ΚΑΠΝΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ — ΑΡΓΙΛΕΔΕΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Π. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ
Ὑπὸ τὴν οἰκίαν **Σπ. Λάμπρου** πρώην **Μπαλάνου.**
30—ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ—**30**

Τὸ ῥηθὲν Καπνεμπορικὸν Κατάστημα ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐκ τῶν τελειοτέρων Ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης, ΠΙΠΑΣ ἐξ ἠλέκτρου κιτρίνου καὶ μέλανος καὶ ἐκ Σιπίου. ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΣ ἐλαστικὰς καὶ ἐκ δέρματος. ΤΣΙΓΑΡΟΘΗΚΑΣ· πρὸς δὲ μεγάλην συλλογὴν ΠΟΥΡΩΝ ΑΒΑΝΗΣ διαφόρων ποιοτήτων.

Τιμαὶ λίαν μέτριαι.

ΤΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΜΒΑΚΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ. Χ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
Ἀριθ. 132. ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ **Ἀριθ. 132.**
πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Ἐν τῷ ἀνωτέρω Καπνοπωλείῳ καὶ Ταμβακοπωλείῳ εὑρίσκονται πάντα τὰ εἴδη τῶν καπνῶν Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος πασῶν τῶν ποιοτήτων.
ΣΙΓΑΡΕΤΑ παντὸς εἴδους ἀπὸ καπνὸν Γενιτζέ, Καβάλας, Σαμψοῦντος, Ἑλλάδος κλπ·
ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΙ, ΠΙΠΑΙ, ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΑ, ΠΟΥΡΑ, ΣΙΓΑΡΑ
καὶ πᾶν τὸ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον πρὸς κάπνισμα.
ΤΑΜΒΑΚΟΙ Γαλλίας, Ὀλλανδίας, Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος.
ΤΑΜΒΑΚΟΘΗΚΑΙ καὶ τὰ πρὸς ἐναπόθεσιν καὶ διατήρησιν τούτων ἀναγκαῖα ἀγγεῖα.
τούτων τιμαὶ μέτριαι.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία	Δραχ. ν.	12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	» »	16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ	Λ. Τουρ.	1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1072
ΑΘΗΝΗΣΙ, — 30 Ὀκτωβρίου 1881 — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10 Νοεμβρίου.—Κατὰ τὸ συμπόσιον τὸ δοθὲν χθὲς τὸ ἑσπέρας ὑπὸ τοῦ λόρδου δημάρχου τοῦ Λονδίνου ἐν τῷ Guildhall, ὁ κ. Γλάστων εἶπεν, ὅτι ἡ ἐν Ἰρλανδίᾳ κατάστασις βελτιοῦται. Ὁ λόρδος Γράμβιλλ εἶπεν, ὅτι ἡ Θεσσαλία πιστῶς παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῆς Τουρκίας, καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ λῃστεία ἤθελεν ἐξαφανισθῇ. Πρὸς δὲ ὅτι ἡ ἕνωσις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αἰγύπτου ἀποτελεῖ σπουδαῖον στοιχεῖον ὑπερασπίσεως κατὰ πάσης ἐπιδρομῆς καὶ ὅτι ἰσχυροὶ ὑπάρχουσι λόγοι, ὅπως ἐλπίζῃ τις περὶ τῆς συνομολογήσεως τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης πρὸς τὴν Γαλλίαν, μεθ' ἧς πᾶσα τῶν ὑφισταμένων φιλικῶν σχέσεων ἐλάττωσις ἤθελεν εἶναι θλιβερὸν γεγονός.

Ὁ κ. Ferry ὑπερήσπισε τὴν κυβέρνησιν ἐν τῇ γαλλικῇ βουλῇ, ἀλλ' αὕτη ἀπεδέξατο τὸν Γαμβέτταν.

REUTER

Βεβαίως συμβαίνει τι ἀσύνηθες ἐν Ἑλλάδι, τὸ ὁποῖον μόνον ἐκτάκτως κατὰ μεγάλα διαστήματα καιρῶν ἐπαναλαμβάνονται. Ὁπουδήποτε καὶ ἂν στρέψῃς τὸ βῆμα, δεν ἀκούεις παρὰ συζητήσεις καὶ δριμεῖαν κατακραυγήν. Εἴμεθα ἆρά γε εἰς τὰς παραμονὰς κρίσεως, διὰ νὰ ἐξηγῶνται ἐντεῦθεν τοσαῦται καὶ τηλικαῦται ἀνακινήσεις ἰδεῶν; Καὶ ἡ κρίσις αὕτη, ἡ κρούουσα ἤδη μετ' ἐπιμονῆς ἀκατασχέτου τὴν θύραν τῆς πολιτείας, ὁποίας ἆρά γε διαστάσεις πρόκειται νὰ λάβῃ; Τὸ ῥεῦμα κατὰ τίνος σημείου ἰδίως τοῦ πολιτικοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀργανισμοῦ διευθύνεται;

Ὅτι εἶναι σήμερον ὑπόδικος ἡ προσωπικὴ ἐξουσία ἤθελεν εἶσθαι τόσῳ μάταιον νὰ ἀποδείξωμεν, ὅσον καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ φέρωμεν γλαῦκα εἰς Ἀθήνας. Καθόσον ἐνθυμούμεθα, οὐδέποτε ἡ προσωπικὴ ἐξουσία μᾶς ἐμέτρησε τόσον αὐθαδῶς τὸν πῆχύν της. Ὁ Λαός, ὅστις πληρόνει ὅλους τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ, ἵσταται ἤδη ἐκπεπληγμένος διὰ τὸν τρόπον, μεθ' οὗ ἀποπέμπουν οὗτοι τοὺς ἐκλεκτούς του. Ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους νὰ εἰσαγάγουν τοὺς μεγάλους ἐγκληματίας εἰς τὴν φυλακὴν πρὸς ἐξαγνισμὸν τῶν προσβληθέντων ἀπαραγράπτων τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας δικαίων, ἀκριβῶς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐποδοπατήθη ὁ συνταγματικὸς χάρτης εἰς τὴν οὐσίαν του. Μᾶς λέγουν: εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσωμεν τὴν Βουλήν. Τοῖς ἀπαντῶμεν, δὲν εἴχετε τὸ δικαίωμα, διότι ἔπρεπε νὰ ἦσθε ἐντὸς τοῦ δεσμωτηρίου. Καὶ δὲν τὸ εἴχατε, διότι ἐπροδώσατε τὴν πατρίδα εἰς τοὺς ξένους καὶ διότι κατεβροχθίσατε ἐν τῇ ὁλοκληρίᾳ τῆς συμμορίας ὑμῶν, καθ' ὅλα τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ σημεῖα τῆς παρατάξεώς σας, ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων ἐκ τῶν φόρων τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἐκ τῶν δανείων, μετὰ ὁποῖα τὸν κατεφορτώσατε. Δὲν εἴχατε τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσητε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, διότι ἔπρεπε νὰ τρέμετε πρὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτῶν. Ὡραῖον μὰ τὴν ἀλήθειαν πολίτευμα εἶναι αὐτό, ὅταν τὴν στιγμήν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ τὴν μεγάλην αὐτοῦ λειτουργίαν, ἀποδεικνύεται τόσον ἀσθενές!

Εἰξεύρομεν ὑμεῖς ὁποίου εἴδους ἀντίταξιν ἠθέλατε σεῖς. Ἀλλὰ μᾶς ἐχρειάζοντο δέκα ἄνδρες ἐκεῖ ὅπου συνηθροίζοντο αἱ μεγάλαι ὁμάδες τῶν ἐπισήμων ψηφοφόρων, ἄνδρες ἐξ ἐκείνων τῶν ὁποίων ὁ ὀφθαλμὸς δὲν ἐθόλωσεν καὶ ἡ ἐλπὶς δὲν ἐμαράνθη, ἵνα σᾶς δείξωμεν κατὰ πόσον ξυλεύεσθε εἰς νεκρικὸν δάσος. Εἰξεύρομεν ὑμεῖς ὁποίαν ἀντίταξιν ἠθέλατε σεῖς. Ἔπρεπε νὰ ἀνοιχθῇ ἡ πύλη τοῦ βουλευτηρίου ἄνευ ὑμῶν καὶ ἐναντίον ὑμῶν, διὰ νὰ ἔλθουν οἱ αὐλικοὶ καὶ οἱ χωροφύλακες νὰ ἐκτελέσουν τὸ διαλυτικὸν διάταγμά σας. Ὅταν μᾶς μετρᾶτε τὴν βίαν, καλπονοθεύοντες τὴν οὐσίαν τοῦ νόμου, πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ βία εἶναι διὰ σᾶς. Ὅταν σᾶς ἐκύλιον εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους τὰ ἐγκλήματα τῶν Θηβῶν, τότε ἔπρεπε νὰ ποδοπατηθῆτε ἐντὸς τοῦ ἰχνίου τῆς ἐθνικῆς ἀγανακτήσεως. Δὲν θὰ ἠδύνασθε τώρα νὰ διαλύσετε τὴν Βουλήν, διότι θὰ συνεννοεῖσθε μετὰ τῶν συνηγόρων σας περὶ τῶν μέσων τῆς ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοδικείου ὑπερασπίσεώς σας.

Θὰ μᾶς εἴπῆτε, ὅτι σᾶς ἀπειλοῦμεν καὶ θὰ μᾶς δείξετε τοὺς αὐλικοὺς χωροφύλακάς σας. Θὰ μᾶς εἴπῆτε, ὅτι εἴμεθα ταραξίαι, καὶ νομίζετε ὅτι θὰ ἀφήσωμεν τὴν πατρίδα μας νὰ τὴν ἐρημώσητε ἐν τῇ ἐκμεταλλευτικῇ σας ἡσυχίᾳ; Θὰ μᾶς εἴπῆτε, ὅτι εἴμεθα ἔκνομοι ὡς νὰ μὴν ἦτο ὑπέρτατος νόμος ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος ἀπὸ τὰς χεῖρας ὑμῶν!

Μετρήσατε λοιπὸν τὸν πῆχυν σας τὰ ὄργανα τῆς προσωπικῆς ἐξουσίας ἐν Ἑλλάδι. Θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν θέλει οὗτος θραυσθῇ. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Λαοῦ ἀργεῖ, ἀλλὰ δὲν καθυστερεῖ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ ἐν Κων)πόλει ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς ἡμῶν ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 28]9 Νοεμβρίου.

(Ξ) Ἐνῷ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς τοὺς πάντας ἐν τῇ πόλει σας εἰς ταραχὴν ἐνέβαλεν, ἐνταῦθα νομίζει τις, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπνώττει, ἀπεκδεχόμενος μετ' ἀδιαφορίας καὶ τὰς σπουδαιοτέρας τῶν εἰδήσεων, ὅσαι προέρχονται ἐκ τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἀλλ' ἆρά γε ὑπνώττει ἢ ἐγρηγορεῖ ἀγρυπνῶν ἐπὶ τῆς τηρήσεως ζωτικωτέρων ζητημάτων καὶ ἀντικειμένων; Τὴν διαφορὰν ταύτην τοῦ ἐν τῇ δούλῃ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἐπαφίνω εἰς τοὺς φιλοσόφους ἀνταποκριτὰς τῆς «Ὥρας»,— εὐχόμενος, ὅπως μὴ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο λάβωσι παρά τινος ἄλλου Γαμβέττα τὸ ῥάπισμα, ὅπερ ἔλαβεν ὁ ἐκ Παρισίων τὰς ἀποκαλύψεις περὶ τῆς ἐν Βαρζὶν συνεντεύξεως ποιήσας — καὶ ἀναγράφω σήμερον εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος σας γεγονὸς ἄξιον νὰ σημειωθῇ. Ἡ 2)14 Νοεμβρίου πλησιάζει καὶ ἐνῷ τῶν πολιτῶν σας ἁπάντων τὸν νοῦν πληροῖ ἡ εὐαρέσκεια ἢ ἡ δυσαρέσκεια ἐπὶ τῇ διαλύσει τῆς βουλῆς ἐδῶ τὸ πνεῦμα ὅλων ἀναπολεῖ μετὰ χαρᾶς ὅτι ἐγγίζει ἡ ἡμέρα τῆς παραδόσεως τοῦ Βόλου. Τὴν παράδοσιν ταύτην οἱ ἐδῶ παρεπιδημοῦντες Θεσσαλοὶ προτίθενται νὰ ἑορτάσωσιν ὅσον ἔνεστι πανηγυρικῶς καὶ δὴ ἀτμόπλοιον μέγα τῆς ἑταιρίας Παπαγιάννη ἐνοικιάσαν καὶ ἁβρὰς χεῖρας ἁγνῶν νεανίδων ἐπεφόρτισαν ὅπως κεντήσωσι τὴν ὡραίαν κυανόλευκον σημαίαν. Ὁλόκληρον τάγμα προσκυνητῶν οὐχὶ τοῦ Μαμμωνᾶ ἀλλὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἐλευθερίας σκοπεῖ τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ ἔλθῃ εἰς Βόλον νὰ χαιρετήσῃ τὴν πρώτην ἐλευθέραν ἡμέραν ἥτις θὰ ἀνατείλῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅπερ ἔπλυναν διὰ τοῦ αἵματός των οἱ ἥρωες τῆς Μακρυνίτζης καὶ τῆς Ἀγυιᾶς· Σημαία, τοὺς πόθους τῶν ἑλλήνων τοῦ Βοσπόρου εἰς τοὺς πτερυγισμοὺς τῶν πτυχῶν της κρύπτουσα καὶ τοὺς παλμοὺς τῆς ὑπερηφανείας τῶν ἁβρῶν κορῶν αἵτινες τὴν ἐκέντησαν, θὰ βαπτισθῇ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Βόλου ἐνῷ οἱ δυστυχεῖς τοῦ Βυζαντίου κάτοικοι εἰς μάτην περιμένουσι τὸν Πρόδρομον τοῦ βαπτίσματος τῆς ἐλευθερίας.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς πλησιάζουν νὰ λήξωσι. Τὸ χρέος τῆς Τουρκίας ὡρίσθη εἰς 117,000,000 καὶ τὸ ποσόν, ὅπερ ἀπαιτεῖται πρὸς πληρωμὴν τόκου 1 % καὶ χρεωλυσίου 1]4

44=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=47

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ — ΚΑΤΑΝΤΑ

Ἀφοῦ ἀπέγραψεν, ὑπέγραψεν, ἐδίπλωσε τὸ ἔγγραφον, καὶ εἶπεν εἰς τὸν λοχίαν τοῦ στρατιωτικοῦ στρατοῦ, ἐγχειρίζων αὐτὸ εἰς τοῦτον.

— Παράλαβε τρεῖς στρατιώτας, καὶ φέρε αὐτὴν τὴν γυναῖκα εἰς τὴν φυλακήν.

Στραφεὶς δ' ἔπειτα πρὸς τὴν Φαντίναν.—Θὰ μείνῃς ἕξη μῆναις ὑπὸ κράτησιν.

Ἐσκίρτησεν ἡ δυστυχής.—Ἕξη μῆναις εἰς τὴν φυλακή! ἀνέκραξεν. Ἕξη μῆναις νὰ κερδίζω μόνον ἑπτὰ σολδιὰ τὴν ἡμέρα! Καὶ τί θὰ γίνῃ ἡ Τιτίκα μου! ἡ κόρη μου! τὸ παιδί μου! Κ' ἐγὼ χρεωστῶ ἀκόμη εἰς τοὺς Θεναρδιέρους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸ φράγκα, κύριε ὑπαστυνόμε, τὸ 'ξεύρετε αὐτό; τὸ 'ξεύρετε αὐτό;

Καὶ πεσοῦσα χαμαί, ἐπὶ τῶν πλακῶν τοῦ ἐδάφους, τῶν ῥυπαρῶν ἐκ τῶν λασπωμένων ὑποδημάτων ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, ἐσύρετο εἰς τὰ γόνατά της, συνάπτουσα τὰς χεῖρας ἱκετικῶς καὶ λέγουσα,—Κύριε Ἰαβέρη, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ! μὴ μοῦ κάμετε αὐτὴ τὴν καταδίκη. Τῇ ἀληθείᾳ, δὲν εἶνε 'δικό μου ὅλο τὸ πταῖσμα. Ἂν εὑρίσκεσθε ἐκεῖ παρὼν ἐξ ἀρχῆς, θὰ ἐβλέπετε! Σᾶς κάμνω ὅρκον εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν ἔχω ἐγὼ ὅλο τὸ ἄδικο. Αὐτὸς ὁ κύριος, ὅπου εἴχετε ἰδῆ, χωρὶς καθόλου νὰ τὸν γνωρίζω, εἶχε βάλει ἕνα βῶλο χιόνι μέσα εἰς τὴν ῥάχη μου. Εἶναι πρᾶγμα δίκαιο νὰ μᾶς βάνουν χιόνι μέσα εἰς τὴν ῥάχη, ὅταν περνοῦμεν ἥσυχα, χωρὶς κανένα νὰ πειράζωμεν; Σᾶς παρακαλῶ! Δὲν 'ξεύρετε πῶς μὲ ἦλθε, ἔξαφνα νὰ αἰσθανθῶ ἐκεῖνο τὸ κρύο! Εἶμαι καὶ ὀλίγο ἄρρωστη, βλέπετε· καὶ ἔπειτα, πρὸ κάμποσης ὥρας μ' ἐπείραζε μ' ἕνα σωρὸ λόγια. Εἶσαι ἄσχημη! εἶσαι κουτσοδόντα! Τὸ γνωρίζω πῶς δὲν ἔχω πλέον τὰ δόντιά μου. Ἐγὼ καθόλου δὲν ἔδιδα προσοχή· ἔλεγα, ἄφες τον· θέλει νὰ διασκεδάσῃ καὶ αὐτὸς ὁ κύριος, ἂς διασκεδάσῃ. Σᾶς βεβαιῶ, ἐφέρθηκα πολὺ τιμίως πρὸς αὐτόν· δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου νὰ τὸν εἰπῶ λέξι. Ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἔπιασε καὶ μῶβαλε τὸ χιόνι. Σᾶς παρακαλῶ! Ἐγὼ ἤθελα νὰ ἦταν ἐδῶ κανεὶς νὰ σᾶς εἰπῇ, ἂν σᾶς λέγω τὸ παραμικρὸ ψεῦμα. Κύριε ὑπαστυνόμε, νὰ ζῆτε! Ὄχι· ἐγὼ θέλω νὰ ἐρωτήσετε. Ἴσως ἔσφαλα, ἐπειδὴ ἐθύμωσα. Ἠξεύρετε, εἰς ἐκείνη τὴν πρώτη ὁρμή, δὲν εἶνε κανεὶς κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του. Συναρπάζεται. Καί, πῶς νὰ σᾶς εἰπῶ! ἕνα τόσο ψυχρὸ πρᾶγμα μέσα εἰς τὴν ῥάχη, ἐνῷ κανεὶς δὲν τὸ περιμένει! Ἐγὼ ὁμολογῶ, πῶς ἔπταισα νὰ κτυπήσω τὸ χέρι μου ἐπάνω εἰς τὸ καπέλλο του, καὶ νὰ τοῦ τὸ χαλάσω. Ποῦ εἶνε τον; διατί ἔφυγε; ἐγὼ νὰ τοῦ ζητήσω συγγνώμην ἀμέσως. Δὲν μὲ πειράζει τίποτε νὰ τοῦ ζητήσω συγγνώμην. Διὰ σήμερον, κύριε Ἰαβέρη, συγχωρήσατέ με το, αὐτὴ τὴν φορά. Ἡ εὐγενία σας δὲν ἐμπορεῖτε βέβαια νὰ γνωρίζετε πῶς μέσα εἰς τὰς φυλακὰς δὲν κερδίζει κανεὶς περισσότερα παρὰ ἑπτὰ σολδιά. Εἰς αὐτὸ δὲν πταίει ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ εἶνε βέβαιον πῶς παίρνουν μόνον ἑπτὰ σολδιά· καὶ φαντασθῆτε, νὰ ἔχω νὰ πληρώσω ἑκατὸν φράγκα, ἢ νὰ μοῦ στείλουν ἔξαρνα τὴν μικρή μου, ἐνῷ δὲν εἰμπορῶ ἐγώ, Θεέ μου! κατ' οὐδένα τρόπον δὲν εἰμπορῶ νὰ τὴν ἔχω πλησίον μου. Εἶνε τόσον ἀχρεῖο αὐτὸ ὅπου κάμνω! Ἄχ, Τιτίκα μου! ἄχ, μικρέ μου ἄγγελε, σύ! Τί θὰ γίνῃ τὸ δυστυχισμένο! Εἶνε χωριάταις ἄνθρωποι· Θεναρδιέροι λέγονται· ξενοδόχοι, ἄνδρας καὶ γυναῖκα· δὲν παύουν νὰ μοῦ ζητοῦν χρήματα καὶ αἰωνίως χρήματα· δὲν πίρνουν ἀπὸ λόγους τελείως. Μή, κύριε Ἰαβέρη, μὴ μὲ βάλετε εἰς τὴν φυλακή! Θὰ μοῦ τὴν ἀφίσουν εἰς τοὺς πέντε δρόμους, μέσα εἰς τὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνος! Καλέ μου κύριε Ἰαβέρη, αὐτὸ πρέπει, πρέπει νὰ σᾶς κάμῃ νὰ λυπηθῆτε. Ἂν ἦταν τὸ κορίτσι μου μεγαλήτερο, θὰ ἠμποροῦσε νὰ κερδίζῃ τὸ ψωμί του· ἀλλ' εἰς αὐτὴ τὴν ἡλικία, δὲν εἶνε αὐτὸ πρᾶγμα νὰ τὸ φαντασθῇ ὁ ἄνθρωπος. Σᾶς βεβαιῶ· δὲν εἶμαι κατὰ βάθος κακὴ γυναῖκα. Αὐτὸ ὅπου μὲ βλέπετε, δὲν εἶνε ἀπὸ ὀκνηρία ἢ ἀπὸ λαιμαργία. Ἔπια ῥακί, ἀπὸ τὴν ἀπελπισία μου. Δὲν τὸ ἀγαπῶ, ἀλλὰ λησμονεῖ κανεὶς τὴν δυστυχία του. Ὅταν ἤμην πλέον εὐτυχισμένη, ἔφθανε ν' ἀνοίξῃ ἄνθρωπος καὶ νὰ παρατηρήσῃ τὰ ἀρμάριά μου· θὰ ἔβλεπε πῶς δὲν ἤμην ἀπ' ἐκείναις ταῖς γυναῖκες ταῖς ἀκατάσταταις, ὅπου κυττάζουν μόνον ν' ἀρέσουν. Εἶχα ἀσπρόρρουχα, πολλὰ ἀσπρόρρουχα. Κύριε Ἰαβέρη, λάβετε εὐσπλαγχνία πρὸς ἐμὲ τὴν δυστυχῆ!

Ἔλεγε ταῦτα ὑποκλινής, διακοπτομένη ὑπὸ λυγμῶν, τυφλουμένη ὑπὸ τῶν δακρύων, γυμνὴ τὸν τράχηλον, συμπλέκουσα τὰς χεῖρας, βήχουσα ξηρόν τινα καὶ βραχὺν βῆχα, ὑποτραυλίζουσα ἐν λαλιᾷ ψυχορραγίας. Ἡ λύπη ἡ μεγάλη, εἶνε θεία καὶ φοβερὰ ἀκτίς, ἀλλοιοῦν ἦθος εἰς τοὺς ἀθλίους ἐπιχέουσα. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἡ Φαντίνα ἀνέκτησε τὸ κάλλος της. Ἐνίοτε διεκόπτετο, καὶ ἠσπάζετο τρυφερῶς τὸν ἐπενδύτην τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπόπτου. Καρδία πετρίνη θὰ ἐμαλάσσετο ἀλλὰ καρδία ξυλίνη δὲν μαλάσσεται ποτέ.

— Καλά! εἶπεν ὁ Ἰαβέρης, σὲ ἤκουσα. Τὰ εἶπες ὅλα ὅσα εἶχες; Τώρα, ἐμπρός! ἕξη μῆναις φυλακή! Ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος νὰ καταβῇ, δὲν θὰ ἐμποροῦσε πλέον τίποτε.

Εἰς τὸν μέγαν τοῦτον λόγον, «ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος νὰ καταβῇ» ἡ Φαντίνα εἶδεν ὅτι οὐδεμία πλέον ἔμενεν ἐλπίς. Τὰ γόνατά της ἐκάμφθησαν.—Διὰ τοὺς οἰκτιρμούς! ἐπρόφθασαν μόλις τὰ χείλη της νὰ εἴπωσι, καὶ ὁ Ἰαβέρης ἔστρεψε πρὸς αὐτὴν τὰ νῶτα. Οἱ στρατιῶται ἔτρεξαν τότε καὶ τὴν ἔλαβον ἐκ τῶν μασχαλῶν, ἵνα τὴν ἀπαγάγωσιν.

Ἀλλ' ἤδη πρό τινων στιγμῶν εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ ἄνθρωπός τις, εἰς ὃν οὐδεὶς εἶχε προσέξει. Εἶχε κλείσει πάλιν τὴν θύραν καὶ στηρίξας ἐπ' αὐτῆς τὴν ῥάχιν ἤκουε τὰς ἀπέλπιδας τῆς Φαντίνης παρακλήσεις. Ὅτε λοιπὸν ἐπέβαλον οἱ στρατιῶται

% δι' ὅλον τὸ γενικὸν χρέος τῆς Τουρκίας εὑρέθη. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς 1,580,000 λίρας στερλίνας καὶ ἐὰν ἀναλογισθῇ τις πόσοι κόποι καὶ μόχθοι κατεβλήθησαν, ὅπως ἐξευρεθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ἀχανοῦς κράτους τῶν Ὀσμανιδῶν δύναται μόνον νὰ ἐννοήσῃ εἰς ποῖον σημεῖον περιίσταται τὴν σήμερον ἡ Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία.

Ὁ κ. Νοβικὼφ ἐποιήσατο νέας παραστάσεις εἰς τὴν Υ. Πύλην ὅπως συγχρόνως μετὰ τοῦ γενικοῦ χρέους κανονισθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως, ἀλλ' ἕνεκα τῶν παρεμπεσασῶν ἑορτῶν τοῦ Κ ο υ ρ μ π ὰ ν β α ϊ ρ α μ ί ο υ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν ἐπέδωκεν εἰσέτι τὴν ἀπάντησίν του.

Ἐνῷ τοιαῦτα εἰς τοὺς ὑψηλοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς πόλεώς μας, τοὺς ποιητικοὺς καὶ καλλιτεχνικοὺς ἀπασχολοῦσι τὰ ἑξῆς συμβάντα. Ἔχει καὶ ἡ πόλις μας ἔκθεσιν ζωγραφικῆς καὶ τὴν ἔκθεσιν ταύτην δὲν τὴν ὀφείλει εἰς Ἕλληνας, ἀλλ' εἰς Ἀρμενίους, οἵτινες ἐπ' ἐσχάτων φαίνονται ἀποσείοντες τὸν λήθαργον ὃν ἡ ὕλη τοῦ Γαλατᾶ ῥίπτει εἰς τὸ πνεῦμα πάντων τῶν εὐγενοφρόνων. Ἡ Ἀδελφότης τῶν Ἀρμενίδων Κυριῶν ἀνοίγει ἔκθεσιν ζωγραφικῆς τὴν 1]13 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς καὶ ἡ ἔκθεσις θὰ ἐπιτύχῃ ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν μέχρι τῆς σήμερον κατατεθέντων ἔργων ὧν οἱ συγγραφεῖς ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύκλον τῶν διασήμων ζωγράφων. Ὁ Ἱερώνυμος, ὁ Ἀϊβαζόβσκης, ὁ Σλεβόδσκης, καὶ ὁ Ματτεΐκος, ὁ καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Βαρσοβίας ἐκθέτουσι πλείονα τοῦ ἑνὸς ἔργα. Πολὺς ἔπαινος ὅθεν ὀφείλεται τῇ Ἀδελφότητι τῶν Ἀρμενίδων Κυριῶν καὶ ἰδίᾳ τῇ ἀξιοτίμῳ προέδρῳ κ. Δουσσὰπ ἥτις καθὰ πληροφοροῦμαι, ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδέας ταύτης.

Τὴν μονοτονίαν τῶν χειμερινῶν νυκτῶν μας διέκοψεν ἡ ἔναρξις τῶν παραστάσεων τοῦ δραματικοῦ θιάσου «Μενάνδρου» ὅστις εἶναι γνωστότατος εἰς τὴν πόλιν μας ὡς θίασος τῶν ἀδελφῶν Ταβουλάρη. Μεταξὺ τῶν μέχρι τοῦδε δοθεισῶν παραστάσεων ἀναφέρομεν τὸν Ἀ μ λ έ τ ο ν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διδασκαλίαν του ὑπὸ τοῦ πρωταγωνιστοῦντος κ. Δ. Ταβουλάρη καὶ τὸ Ἔ ν σ α ρ κ ο ν Ἄ γ α λ μ α. Ἡ μετάφρασις τοῦ τελευταίου δράματος τούτου ὀφείλεται εἰς τὸν χαρίεντα κάλαμον τοῦ κ. Χαρ. Ἀννίνου ὃν συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν μετάφρασίν του ἥτις, καθ' ἡμᾶς κριτὰς ὑπερβαίνει κατά τε τὸ ἀνθηρὸν τοῦ ὕφους καὶ τὸ ἐπιτυχὲς τῆς μεθερμηνεύσεως τῆς ἰδέα, τοῦ πρωτοτύπου πάσας τὰς ἄλλας μεταφράσεις τῶν διδασκομένων δραματικῶν ἔργων.

Η ΕΡΥΘΡΑ ΒΙΒΛΟΣ.

Ἐκ τῆς «Ἐρυθρᾶς Βίβλου» τῆς Αὐστρίας ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς δύο πολυσήμαντα ἔγγραφα, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡλίου φαεινότερον ἡ κατὰ τὴν ἐπαράτου μνήμης 31 Μαρτίου τελεσθεῖσα ἐθνικὴ προδοσία.

Ὁ πρίγκηψ Βρέδε τῷ Χάϋμερλε.

Ἀθῆναι, 13 Ἀπριλίου. (Τηλεγράφημα). — Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, πρὸς ὃν εἶπον ὡς ἀτομικήν μου γνώμην, ὅτι ἡ ἀπάντησίς του ἦν λίαν διφορουμένη, διεμαρτυρήθη ἐπανειλημμένως καὶ εἶπεν, ὅτι προὐτίθετο ν' ἀπολήξῃ εἰς εἰρηνικὴν λύσιν. Παρεκάλεσεν, ὅπως τ' ἀνακτοβούλια λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν δυσχερῆ αὐτοῦ θέσιν, καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ὁρισθῇ ὅ,τι τάχιον ἡ εἰρηνικὴ παράδοσις.

Ὁ πρίγκηψ Βρέδε τῷ Χάϋμερλε.

Ἀθῆναι, 15 Ἀπριλίου. (Τηλεγράφημα). — Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος συνδιαλεγόμενος μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῶν δυνάμεων, ἐδήλωσεν ἐπανειλημμένως, ὅτι σαφεστέραν ἀπάντησιν δὲν δύναται νὰ παράσχῃ, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Βουλήν. Ἐὰν λοιπὸν πιεσθῇ ν' ἀπαντήσῃ κατηγορηματικῶς, θ' ἀναγκασθῇ νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλήν, ἥτις βεβαίως θ' ἀπορρίψῃ τὰ νέα σύνορα. Ἀλλ' ἐὰν ἐπιτύχῃ διαβεβαιώσεις τῶν δυνάμεων περὶ ταχείας κατοχῆς τοῦ ἐπιδικασθέντος χώρου καὶ περὶ τῆς τύχης τῶν Ἠπειρωτῶν, ἐλπίζει, ὅτι θὰ διαθέσῃ τὴν Βουλὴν εὐμενέστερον πρὸς ἀποδοχήν. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐπιθυμεῖ εἰρηνικὴν διευθέτησιν, δὲν δύναται ὅμως νὰ πολιτευθῇ ἐντονώτερον ἕνεκεν τῆς ἐξάψεως τοῦ δημοσίου φρονήματος. Ἅμα ὡς ληφθῇ ἡ περιμενομένη διαβεβαίωσις, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ὡς μανθάνω ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, θ' ἀναγγείλῃ ῥητῶς τὴν ἀποδοχήν.

ΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

Ἐδημοσιεύσαμεν προχθὲς σπουδαιοτάτην ἐκ Καΐρου ἀνταπόκρισιν πρὸς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου ἀφηγουμένην τὰ τελευταίως ἐν Αἰγύπτῳ συμβάντα, ἅπερ σοβαρῶς ἀπησχόλησαν τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον καὶ πρὸς στιγμὴν ἐπεκράτησε φόβος παρὰ τῇ δημοσίᾳ τῶν ἐθνῶν γνώμῃ μήπως τὸ ζήτημα τοῦτο καταστῇ ἀφορμὴ νέων περιπλοκῶν, ὧν τὰς συνεπείας ἀδύνατον νὰ προεικάσῃ τις. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ κίνδυνος ἀπεσοβήθη, ὁ Κεδίβης ὑπεχώρησε καὶ ὡς τελευταῖον γεγονὸς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ κρίσεως δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν παῦσιν τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γαλλικῆς ἐφημερίδος ἡ «Αἴγυπτος» καὶ τὴν ὑπερορίαν τοῦ διευθυντοῦ καὶ συντάκτου αὐτῆς κ. Λαφφών. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἀνήκουσα εἰς τὸ κόμμα τοῦ Ριὰζ πασᾶ ἐδημοσίευσε ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ Αἴγυπτος τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ Αἴγυπτος τοῦ παρόντος» καὶ μεταξὺ ἄλλων προσέβαλε καὶ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεως τοῦ Μουσουλμανικοῦ λαοῦ γράφουσα «ἧττον ἀξιοκατάκριτος εἶνε ὁ Ὀσμάν, φανατικὸς διάδοχος ψευδοπροφήτου τινος».

Φυσικῶς ἡ κυβέρνησις τοῦ Κεδίβου δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ τοιοῦτον ὕφος καὶ ἀποφάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κατήργησε τὴν ἐφημερίδα «Αἴγυπτον». Ἀλλὰ μέγα μέρος τοῦ μουσουλμανικοῦ λαοῦ καὶ ἰδίως ὁ κλῆρος δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὴν παῦσιν ἀλλ' ἐπεζήτουν καὶ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τοῦ κ. Λαφφὼν κατὰ τοὺς κειμένους θρησκευτικοὺς νόμους· εὐτυχῶς ὅμως ὁ κ. Λαφφὼν ἐπληροφορήθη ταῦτα ἐγκαίρως καὶ μετέβη εἰς Κάϊρον αἰτῶν τὴν προστασίαν τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Γαλλίας. Μετὰ ζωηρὰς διαπραγματεύσεις τῶν δύο ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων ὁ Γάλλος Πρόξενος συνεβούλευσε τῷ κ. Λαφφὼν ν' ἀπέλθῃ τῆς Αἰγύπτου. Ὁ κ. Λαφφὼν ἐτηλεγράφησε καὶ πρὸς τὸν Σαὶντ-Ἰλλαὶρ ἐν Παρισίοις ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν ἔλαβεν ἀπάντησιν ἀπελπιστικήν. Οὕτω ἀνεχώρησεν ἐκ Καΐρου καὶ προφυλακτικῶς κατῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὅπου καὶ αὐθημερὸν ἔλαβε τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν.

«Ἀλεξάνδρεια τῇ 1 Νοεμβρίου 1881

Κύριε,

Κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Πολιτικοῦ Πράκτορος καὶ Γενικοῦ Προξένου τῆς Γαλλίας ἐν Καΐρῳ σᾶς προσκαλῶ ν' ἀπομακρυνθῆτε τῆς Αἰγύπτου.

Αἱ περιστάσεις, αἵτινες καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀναχώρησιν ταύτην, σᾶς εἶνε γνωσταί· δὲν πιστεύω ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ἐπιμένητε νὰ μὴ ἀπέλθητε. Ἀλλὰ χαίρων ἐλπίζω ὅτι θὰ δυνηθῆτε αὔριον νὰ ἐπιβιβασθῆτε ἐπὶ τοῦ εἰς Μασσαλίαν ἀποπλέοντος Γαλλικοῦ.

Παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ γνωστοποιήσητε ὅτι ἐλάβατε τὴν παροῦσάν μου.

Δέξασθε κτλ.

Ὁ Προσωρινὸς διευθύνων
τὸ Γαλ. Προξενεῖον
(ὑπογρ.) Α. Κλεξκίδσκης.

Ὁ κ. Λαφφὼν μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἐπιστολῆς ἐπιβιβασθεὶς μετὰ τῶν δύο τέκνων του ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ τῶν Διαπορθμεύσεων ἀνεχώρησεν εἰς Μασσαλίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησεν εἰς Βόλον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ διεθνεῖ ἐπὶ τῆς παραδόσεως ἐπιτροπῇ ἀντισυνταγματάρχης κ. Ἰφικράτης Κοκκίδης, μετὰ τοῦ λοχαγοῦ κ. Κωνσταντινίδου καὶ τοῦ ὑπιλάρχου κ. Μεταξᾶ.

— Ἔπαρχος Βόλου διωρίσθη ὁ τέως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑποπρόξενος κ. Τσιώτης.

— Θέλομεν δημοσιεύσει αὔριον τὴν δυστυχῶς ἀργὰ ἀφιχθεῖσαν ἡμῖν ἀλληλογραφίαν ἐκ Μεσολογγίου περὶ τῆς αὐτόθι κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τελετῆς.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐκποίησιν τῶν κτηνῶν τοῦ στρατοῦ. Οὕτω ἑκάστη ἱππαρχία θέλει τηρήσει 540 ἵππους, ἕκαστον δὲ τάγμα τοῦ πυροβολικοῦ 240 ἵππους ἐλάσεως καὶ 100 κέλητας.

— Ἤρξατο χθὲς τῶν παραδόσεών του ὁ πρύτανις τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ καθηγητὴς τοῦ Γαλλικοῦ Δικαίου κ. Ν. Δαμασκηνός.

— Ἐπίσης ἤρξατο τῶν παραδόσεών του ὁ καθηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου κ. Δ. Θεοφανόπουλος. Διδάξει δὲ ἐφέτος κατὰ συνέχειαν Ἐνοχικὸν Δίκαιον.

— Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ τῶν κατὰ τὴν πλατεῖαν Βαρβακείου καὶ ἰδίως κατὰ τῶν ἐν ᾗ ἀνεγείρεται ἡ δημοτικὴ ἀγορὰ στοῶν, εὐχαρίστως δὲ παρατηροῦμεν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνακινεῖται αὖθις ὑπὸ τῆς συναδέλφου «Ἐφημερίδος». Δὲν σκοποῦμεν αὖθις νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῶν ἤδη γραφέντων ὑφ' ἡμῶν, διὰ τῶν ὁποίων κατεδείχθη τὸ ἀλυσιτελέστατον τοῦ συστήματος τούτου, ὅπερ οὐδαμοῦ ἀλλοῦ τῆς πόλεως ὑπάρχει. Ἀποροῦμεν ὅμως πῶς μέχρι τοῦδε οὐδεμία πρὸς κατάργησίν του φροντὶς καὶ ἀπόφασις, ἀφοῦ εἶναι βεβαιότατον, ὅτι μόνον αὐτὸ χρησιμεύει ὡς αἰτία, δι' ἣν οὐδεὶς τῶν πέριξ ἰδιοκτητῶν ἀποφασίζει νὰ προβῇ εἰς οἰκοδομήν. Μετ' ὀλίγον τὸ κατάστημα τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς περαιοῦται, καὶ ἐν τούτοις τὸ ἔργον θὰ μείνῃ ἀτελές, διότι, ἐνόσῳ αἱ στοαὶ δὲν καταργοῦνται, οὐδεὶς ἰδιοκτήτης θὰ οἰκοδομήσῃ πρὸς ἐξωραΐσιν τῆς πλατείας, ἥτις ἤδη περικυκλοῦται ὑπὸ ἁπλῶν μανδροτοίχων.

— Σοβαρώτατα ὑποβάλλονται ἡμῖν παράπονα ὑπὸ πλείστων ἁμαξηλατῶν διὰ τοὺς κινδύνους οὓς διατρέχουσιν αἱ ἅμαξαι αὐτῶν ἐκ τῆς κακῆς τοποθετήσεως τῶν σιδηρῶν ῥάβδων τῶν ἱπποσιδηροδρόμων κατὰ τὴν τοσοῦτον ὑπὸ ἁμαξῶν συχναζομένην ὁδὸν Σταδίου. Μὴ συναρμοσθεῖσαι αὗται ὥστε ἡ ἀνωτάτη αὐτῶν ἄκρα νὰ μὴ προέχῃ τοῦ ἐδάφους

τὰς χεῖράς των ἐπ' αὐτῆς ἵνα τὴν ἀνεγείρωσιν, ἐπειδὴ ἀνθίστατο, προχωρήσας πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος οὗτος καὶ ἐξελθὼν ἐκ τῆς σκιᾶς — Μίαν στιγμήν, παρακαλῶ! εἶπεν.

Ὁ Ἰαβέρης ἤγειρε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀνεγνώρισε τὸν Κ. Μαγδαληνῆν. Ἀφῄρεσεν ἀμέσως τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς του, καὶ χαιρετίσας σκαιῶς πω, ὡς ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης ἐμφανίσεως, — Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπε, κύριε δήμαρχε. . .

Αἱ λέξεις αὗται «κύριε δήμαρχε» παράδοξόν τι ἀπετέλεσαν ἐπὶ τῆς Φαντίνης. Ἠγέρθη ὅλη ἐντατή, ὡς φάντασμα ἀπὸ τῆς γῆς ἀναδυόμενον, ἀπώθησε τοὺς στρατιώτας διὰ τῶν δύο της ἀγκώνων, προεχώρησε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Κ. Μαγδαληνῆν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀσκαρδαμυκτὶ ἀτενίσασα οἱονεὶ φρενόληπτος, — Ἆ! ἀνεβόησε· σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ κύριος δήμαρχος!

Καὶ ἀνακαγχάσασα μέγα, τὸν ἔπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον.

Ὁ Κ. Μαγδαληνῆς ἀπέμαξεν ἀπὸ τοῦ προσώπου του τοὺς ῥύπους, καὶ εἶπε· — Κύριε ὑπαστυνόμε, ἀφίσατε ἐλευθέραν αὐτὴν τὴν γυναῖκα.

Ὁ Ἰαβέρης ἔμεινεν ἔκθαμβος. Ἐπὶ ζωῆς του δὲν ᾐσθάνθη συγχρόνως δύο τοιαύτας ἀντιθέτους συγκινήσεις. Νὰ ἴδῃ μίαν γυναῖκα δημοσίαν πτύουσαν ἕνα δήμαρχον εἰς τὸ πρόσωπον! Καὶ μόνον ὡς πιθανὸν ἂν ἐθεώρει τὸ τοιοῦτο, θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ἔπραττεν ἔσχατον ἀσέβημα. Καὶ νὰ ἴδῃ αὐτὸν τὸν δήμαρχον, τὸν πρῶτον ἄρχοντα τῆς πόλεως, σπογγίζοντα ἠτύχως τὸ πρόσωπον, καὶ λέγοντα «ἀφίσατε ἐλευθέραν αὐτὴν τὴν γυναῖκα!» Τοῦ ἐκόπη ὁλοσδιόλου ἡ φωνή· Ἐν τῷ βάθει τῆς διανοίας του ἐτεχνολογεῖτο παραλληλισμός τις μυσαρὸς μεταξὺ τοῦ ὅ,τι ἦτον ἡ γυνὴ αὕτη, καὶ τοῦ ὅ,τι ἐλέγετο νὰ ἦτον οὗτος ὁ δήμαρχος. Οὕτω μόνον κατόρθωνε νὰ ἐξηγήσῃ ὡς ἁπλοῦν τὸ φρικτὸν τοῦτο τόλμημα.

Οὐχ ἧττον παράδοξοι ἐφάνησαν αἱ λέξεις αὗται καὶ εἰς τὴν Φαντίναν. Ἤγειρε τὸν γυμνὸν βραχίονά της καὶ ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς κλειδὸς τῆς θερμάστρας, ὡς μὴ δυναμένη νὰ κρατηθῇ εἰς τοὺς πόδας της· στρέφουσα δὲ περὶ αὐτὴν τὰ ὄμματα, καὶ καθ' ἑαυτὴν ὁμιλοῦσα χαμηλῇ τῇ φωνῇ, — Ἐλευθέραν! ἔλεγε· — νὰ μὲ ἀφίσουν ἐλεύθερη! νὰ μὴ μὲ βάλουν εἰς τὴν φυλακὴ ἕξη μῆνας; Ποῖος τὸν εἶπε αὐτὸν τὸν λόγο; Δὲν γίνεται αὐτὸ νὰ τὸ εἶπαν. Δὲν θὰ ἤκουσα καλά. Ὁ δήμαρχος, αὐτὸ τὸ ἔκτρωμα, νὰ τὸ εἶπε, εἶνε ἀδύνατο! Καλέ μου κύριε Ἰαβέρη, σεῖς εἴπετε νὰ μὲ ἀφίσουν ἐλεύθερη; Ἄχ! ν' ἀκούσετε, καὶ θὰ μὲ ἀφίσετε· εἶμαι βεβαία. Αὐτές, αὐτός... τὸ θηρίον αὐτό, ὁ δήμαρχος, εἶνε ἡ αἰτία ὅλης τῆς δυστυχίας μου. Φαντασθῆτε, κύριε Ἰαβέρη, νὰ μὲ ἀποβάλῃ ἀπὸ τὸ κατάστημα διὰ ταῖς φλυαρίαις ἑνὸς σωροῦ ἐκεῖ παληογυναικῶν! Ἠκούσθη ποτὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα! Τί τὸν ἔκαμα; Ἐγὼ εἰργαζούμουν μὲ ὅλη τὴν τιμιότητα. Μὲ ἀπέβαλε, δὲν εἶχα ὅσο μ' ἐχρειάζετο διὰ νὰ ζῶ, καὶ ἀπ' αὐτὸ προῆλθαν ὅλα τὰ κακά· ὅλα ἀπ' αὐτὸ προῆλθαν. Εἶνε, νὰ ξεύρετε, καὶ ὀλέθριο αὐτὸ ὅπου κάμνουν, καὶ ἔπρεπεν ἡ ἀστυνομία νὰ τὸ ἐμποδίσῃ· ἐργολάβοι νὰ ἐκμισθώνουν τὴν ἐργασίαν τῶν φυλακισμένων, καὶ νὰ ζημιώνουν τοὺς πτωχούς. Ἐκέρδαινες δώδεκα σολδιὰ ἀπὸ τὸ ῥάψιμον τῶν ὑποκαμίσων, ἔξαφνα ἐκπίπτουν τὰ δώδεκα εἰς μόνον ἐννέα σολδιά. Τί σὲ μένει πλέον νὰ καψοζήτῃς; Δὲν σὲ μένει τίποτε. Γίνεσαι ὅ,τι εἰμπορέσῃς. Ἐγώ, εἶχα τὴν Τιτίκα μου· ἠναγκάσθηκα νὰ γίνω κακὴ γυναῖκα. Καταλαμβάνετε τώρα, πῶς εἶνε αὐτὸς ὁ μοχθηρὸς ἄνθρωπος, ὁ δήμαρχος, ἡ αἰτία ὅλου τοῦ κακοῦ; Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἐχάλασα τὸ καπέλλο ἐκείνου τοῦ κυρίου, ἐμπρὸς εἰς τὸ καφφενεῖον τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς μοῦ ἠφάνισε μὲ τὸ χιόνι τὸ φόρεμά μου, ἐνῷ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἄλλο παρὰ μόνον ἕνα μεταξωτὸ φόρεμα, διὰ νὰ τὸ φοροῦμεν τὸ βράδυ, ὅταν θὰ 'βγοῦμεν. Ὄχι, κύριε Ἰαβέρη, βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν τὸ ἔκαμα ἐπίτηδες· ποτέ μου δὲν ἐπείραξα κανένα, ἐνῷ ὑπάρχουν τόσαι καὶ τόσαι γυναῖκες πολὺ χειρότεραις ἀπ' ἐμέ, αἱ ὁποῖαις ὅμως εἶνε πολὺ εὐτυχέστεραις. Ἆ! μὲ συγχωρεῖτε· ἤγγισα· χωρὶς νὰ προσέξω εἰς τὸ πυρωμένο κλειδὶ τῆς θερμάστρας, καὶ ἀπ' αὐτὸ εἶνε ὁ καπνός.

Ὁ κ. Μαγδαληνῆς τὴν ἤκουε μετὰ προσοχῆς βαθείας. Ἐνῷ ἡ Φαντίνα ἔτι ὡμίλει, αὐτὸς ἠρεύνησεν εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ ἐσωκαρδίου του, ἐξήγαγε τὸ βαλάντιόν του, καὶ τὸ ἤνοιξεν. Εὑρέθη κενόν. Τὸ ἔβαλε λοιπὸν πάλιν εἰς τὸν κόλπον του, καὶ ἠρώτησε τὴν γυναῖκα — Πόσα εἶπες ὅτι χρεωστεῖς;

Ἡ Φαντίνα, ἥτις ἔβλεπε μόνον τὸν Ἰαβέρην, ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μαγδαληνῆ· — Ἐσένα κανεὶς δὲν σὲ ὁμιλεῖ· τὸν εἶπεν εἰς ἀπάντησιν.

Καὶ ἀποταθεῖσα πρὸς τοὺς στρατιώτας, — Εἴδετε πῶς τὸν ἔπτυσα εἰς τὸ πρόσωπον; Δὲν τὸν ἔπρεπε; Ἆ! οὐτιδανέ, ἦλθες ἐδῶ καὶ νὰ μὲ φοβερίσῃς· ἀλλ' ὄχι, ἐγὼ ἐσένα δὲν φοβοῦμαι. Ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν κύριον Ἰαβέρην. Ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν καλόν μου τὸν κύριον Ἰαβέρην!

Καὶ ἀποταθεῖσα πάλιν πρὸς τὸν ὑπαστυνόμον, — Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, κύριε ὑπαστυνόμε, εἴχετε καὶ δίκαιο. Τὴν ἀλήθεια. Διότι ἕνας κύριος ἠθέλησε κάπως νὰ παίξῃ, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ῥάχη μιᾶς γυναικὸς ὀλίγο χιόνι, μὲ τοῦτο τί ἐπείραζε; Οἱ κύριοι ἀξιωματικοὶ ἐγελοῦσαν· ἐννοεῖται· πρέπει καὶ νὰ διασκεδάσῃ κανεὶς μὲ κάτι τι· ἡμεῖς τί ἄλλο εἴμεθα, παρὰ νὰ διασκεδάζῃ ὁ κόσμος; Βέβαια. Ἔτυχε νὰ εὑρεθῆτε ἐκεῖ· ἐννοεῖται ὅτι εὑρέθητε βιασμένος νὰ παύσετε τὴν ταραχή. Ἐκάμετε πολὺ φρόνιμα νὰ ἀπαγάγετε τὴν γυναῖκα ἥτις ἦτον ἡ αἰτία· ἀλλ' ὡς καλὸς ἄνθρωπος, ἐκάμετε ἔπειτα τὸν στοχασμό σας, καὶ ἐπροστάξετε νὰ μὲ ἀφίσουν ἐλεύθερην, χάριν πάλιν τῆς μικρῆς μου· ἐπειδὴ δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ θρέψω τὸ παιδί μου, ἂν ἔμενα ἕξη μῆναις μέσα εἰς τὴν φυλακή. Ναί, ἀλλ' ὅμως πρόσεξε, κατεργάριστα, νὰ μὴ μεταφανῇς! Ὤ! ναί, δὲν θὰ μεταφανῶ, κύριε Ἰαβέρη· αὐτὸ σᾶς τὸ ὑπόσχομαι· πλέον δὲν θὰ μεταφανῶ. Ὅ,τι γίνω ἂς γίνω· πλέον δὲν θὰ μετασαλεύσω ἀπὸ τὸ σπῆτί μου. Μόνον, βλέπετε, αὐτὴ τὴν φορὰ μὲ ἦλθεν ὡσὰν ἔξαφνο ἐκεῖνο τὸ χιόνι· καὶ ἔπειτα, καθὼς σᾶς εἶπα, δὲν εἶμαι καὶ τόσον καλά· βήχω ὅλον ἕνα· ἔχω μέσα εἰς τὸ στομάχι μου ὡσὰν ἕνα βῶλο, ὅπου μὲ καίει, καὶ μὲ εἶπε ὁ ἰατρὸς νὰ κυτταχθῶ. Νά· ἐδῶ· φέρετε τὸ χέρι σας, νὰ ἰδῆτε· φέρετε, μὴ φοβεῖσθε· ἐδῶ, ἐδῶ.

Ἡ Φαντίνα δὲν ἔκλαιε πλέον· ἡ φωνή της κατέστη τρυφερά, θωπευτική· ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ ἁβροῦ τραχήλου της τὴν τραχύδερμον τοῦ Ἰαβέρη χεῖρα, καὶ τὸν ἔβλεπεν ὑπομειδιῶσα.

Αἴφνης δ' ἔπειτα διώρθωσε τὴν ἀταξίαν τῶν φορεμάτων της, κατεβίβασε τὸν ποδόγυρον τῆς ἐσθῆτος, ὅστις ἐντὸς τῆς ταραχῆς της εἶχεν ἀναβῆ ἕως ἄνω τοῦ γόνατος, καὶ προεχώρησε πρὸς τὴν θύραν, λέγουσα πρὸς τοὺς στρατιώτας μετὰ φιλίου νεύματος τῆς κεφαλῆς, — Παιδιά, ὁ κύριος ὑπαστυνόμος εἶπε νὰ μὲ ἀπολύσουν. Πάγω εἰς τὸ σπῆτί μου.

τῆς ὁδοῦ χρησιμεύουσι εἰς συνεχῆ ἀφορμὴν ἐπικινδυνωδεστάτων διὰ τὰ ταῖς ἁμάξαις καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ἐπιβάταις δονισμῶν ὑπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ ἁμαξηλάται ἔπαθον σοβαρὰς ζημίας, καθὰ δὲ ἐβεβαίωσαν ἡμᾶς ὁ κίνδυνος εἶναι μεγαλείτερος οὐχὶ ὅταν πρόκειται κάθετος ἐπὶ τῶν ῥάβδων διάβασις ἀλλὰ ὅταν ἡ ἅμαξα βαίνουσα παραλλήλως αὐτῶν συγκρούεται αἴφνης πρὸς αὐτοὺς ἐκ μικρᾶς λοξοδρομίας. Τοιουτοτρόπως ἐπιζητοῦμεν πάσῃ δυνάμει τὴν ἄμεσον τοῦ ἀτόπου τούτου ἄρσιν, διότι ἐξ οὐδενὸς λόγου εἶναι δεδομένον ὁλόκληρος ἐντιμωτάτη τάξις ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐκ τοῦ ἔργου αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ζώντων συμπολιτῶν μας νὰ δυσκολεύεται ἐπὶ τοσοῦτον κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός της. Ἐὰν ἡ τῶν ἱπποσιδηροδρόμων ἑταιρία ἀδιαφορεῖ πρὸς τὰς ζημίας αὐτῶν θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἀνήκει τῇ διοικητικῇ ἀρχῇ ὁ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς ἐξαναγκασμός.

— Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἡ ἑταιρία τοῦ Σουὲζ εἰσέπραξε διόδια φρ. 4,870,690 καὶ 70 %.

— Κατὰ τὴν «Ὁμόνοιαν» Ἀλεξανδρείας ἡ ὕψωσις τῶν μετοχῶν τῆς διώρυγος Σουὲζ ἀνησυχεῖ πολλοὺς ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ διότι θεωροῦσιν αὐτὴν ὡς ἀπαίσιον οἰωνόν. Σήμερον αἱ μετοχαὶ αὗται τιμῶνται περὶ τὰ φρ. 2,385 δηλ. τιμήν, εἰς ἣν κατὰ πρῶτον ἤδη ὑψοῦνται. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι πρὸ δεκαετίας, δηλ. τῷ 1871 ἐτιμῶντο φρ. 175.

— Ἀποφάσει τῆς Σερβικῆς κυβερνήσεως ἐπαύθη ὁ Μητροπολίτης Βελιγραδίου διότι ἀνεκαλύφθη ὅτι εὑρίσκετο εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς προπαγάνδας τῶν πανσλαβιστῶν, ὧν τὸ διασημότερον ὄργανον εἶναι ἤδη ὁ Ἰγνάτιεφ. Ἡ ἐπιτροπὴ κατέσχε τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Μητροπολίτου μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνατιὲφ καὶ πολλῶν ἄλλων μελῶν τῆς προπαγάνδας.

— Ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία πενθεῖ κατ' αὐτὰς τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου αὐτῆς κόσμου, προσφιλοῦς σεμνώματος. Ἡ Ἑλένη Ζέννη, ἡ ἀληθῶς προνομιοῦχος ἐκείνη φύσις, ἡ κατακηλοῦσα διὰ τοῦ ᾄσματος, τῆς εὐφυΐας, τῆς αἰσθηματικῆς λεπτότητος καὶ τοῦ ἐπιβάλλοντος κάλλους καὶ πληροῦσα διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς αὐτῆς παρουσίας τὰ ἐκλεκτότερα τῶν συναναστροφῶν κέντρα, ὅλη ἐκείνη ἡ ζῶσα χάρις, ἡ ἔμψυχος ἐκείνη ἁρμονία καὶ διάνοια, ἐσβέσθη ὡς ἀπιθανότης ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ θανάτου, μακρὰν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, μακρὰν τῶν συμπαθειῶν καὶ τῶν δακρύων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν. Ἐνώπιον τοιαύτης ἀπροόπτου συμφορᾶς αἱ παραμυθίαι εἰσὶ πλῆροι καὶ μάτην ἠθέλομεν ἐπιζητήσει παρηγόρους φράσεις πρὸς τὸν ἀτυχῆ σύζυγον αὐτῆς, οὗ τὸ βαθὺ καὶ ἄλυτον ἄλγος ἐπιβάλλει ἡμῖν σιγὴν σεβασμοῦ καὶ συντριβῆς.

— Ἐν Καΐρῳ διεδόθη φήμη, ὅτι παρασκευάζεται διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς τῶν προκρίτων.

— Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπή, εἰς ἣν εἶχε παραπεμφθῆ ἡ προσφορὰ τῆς ἐν Πάρῳ ἑταιρίας τῶν μαρμάρων περὶ χορηγήσεως τοῦ διὰ τὴν προτομὴν τοῦ Γλάδστωνος ἀναγκαιοῦντος μαρμάρου, ἀπεδέξατο τὴν δωρεάν.

— Εἴδησις παράδοξος καὶ ὄχι λίαν τιμῶσα τὸν 19ον αἰῶνα διαβιβάζεται ὑμῖν ἐκ Σικελίας. Ἐννοοῦμεν βεβαίως νὰ ἑορτάζηται ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ ἐργάτου τῶν ἀνθρακωρυχείων καὶ ἐφευρέτου τῶν σιδηροδρόμων, ἡ Ἱσπανία νὰ ἑορτάζῃ τὸν ποιητήν της, ἡ Ἑλλὰς νὰ πανηγυρίζει τὸν εὐεργέτην αὐτῆς, ἡ Γαλλία σύσσωμος νὰ στεφανοῖ τὸν συγγραφέα τῶν Ἀθλίων ἀλλὰ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, πράξεων βανδάλων, ἑκατονταετηρὶς σφαγῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀναχρονισμὸς τῶν μέσων αἰώνων στιγματίζουσαν τὴν περιλάλητον ἐποχήν μας τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ὅμως ἐν Παλέρμῳ τῆς Σικελίας παρασκευάζονται νὰ πανηγυρίσωσιν ἐπιδεικτικῶς τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα 1882 τὴν 6 ἑκατονταετηρίδα τοῦ Σικελικοῦ Ἑσπερινοῦ· δημοτικαῖς δαπάναις θὰ κοσμηθῇ πολυτελῶς ἡ πρόσοψις τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας τοῦ ἁγ. Πνεύματος, ἐξ ἧς τὸ 1282 ἐδόθη τὸ 1ον σημεῖον τῆς σφαγῆς τῶν Γάλλων. Νομίζομεν ὅτι οὐδόλως δικαιολογεῖ τὸ τοιοῦτον ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Δικαίου» λέγων ὅτι τοῦτο εἶναι ἐκδήλωσις τῆς ἐθνικῆς φιλαυτίας καὶ ἠχὼ τῶν ἐν Τύνιδι τελευταίων συμβάντων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τελευταία ὥρα.

Παρίσιοι, 10 9βρίου 10 μ.μ. — Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Φερρὺ ἐνῷ ἀνεσκεύασεν ὅσα ἐλέχθησαν κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην τοῦ προστατεύειν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἐν Τύνιδι καὶ ἐξασφαλίζειν τὰ σύνορα τῆς Ἀλγερίας, ἡ βουλὴ διὰ ψήφων 343 κατὰ 168 ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν περὶ ἀνακρίσεως καὶ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ κ. Γαμβέττα ἔχουσαν ὡς ἑξῆς· ἡ Γαλλία ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὴν συνθήκην τῆς 12 μαΐου.

Λονδῖνον, αὐθημερόν. — Ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ λόρδου δημάρχου ὁ λόρδος Granville ὡμίλησε περὶ τῆς εἰρηνικῆς παραχωρήσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ περὶ τῆς πληρεστάτης ὁμοφωνίας τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὡς πρὸς τὰ τῆς Αἰγύπτου.

Παρίσιοι, 11 9βρίου 6 π.μ. — Ὁ κ. Γρεβὺ ἐδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου καὶ προσεκάλεσε τὸν κ. Γαμβέτταν.

HAVAS.

Κύριε Συντάκτα.

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν, ὅτι ὁ Ἀθανάσιος Καπελοῦζος ἐκ Γαΐτζων τῆς Λακωνίας πρὸ ἐτῶν διαμένων ἐν Ὀδησσῷ καὶ ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου του ἀποκτήσας ἀρκετὴν περιουσίαν πρώτην πρᾶξιν ἐπεδείξατο ἀξίαν πολλῶν ἐπαίνων τὴν ἀποστολὴν πολυτίμου καὶ πρωτοφανοῦς ἐν Ἑλλάδι ἐπιταφίου τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὃν ἀφιέρωσεν εἰς τὸν ἐν Καλάμαις ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ταῦτα ἀναγράφομεν ὡς μυριοστὴν ἀπόδειξιν τῆς φιλοπατρίας τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, τὰ ὁποῖα μακρὰν εὑρισκόμενα κατώρθωσαν νὰ ἀποκτήσουν περιουσίαν.

Οἱ ἐπίτροποι
Θεοδόσιος ἱερεὺς Οἰκονόμος, Ν. Γ. Μωράκης, Γ. Θ. Βολανόπουλος, Αθ. Δεπλαρέζης καὶ Ἰωάν. Μαρκάκος

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

ὑπὸ
ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ Ν. ΜΠΟΥΦΙΔΟΥ
Διδάκτορος τοῦ Δικαίου.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1071).

Ἄπειροι ἐν γένει εἶναι αἱ διατυπώσεις ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπαγγελλούσης προσωπικὴν κράτησιν ἀποφάσεως μέχρι τῆς εἰς τὴν φυλακὴν εἰσόδου τοῦ καταδικασθέντος· πάσας δὲ τὰς διατυπώσεις ταύτας ἡ Πολιτικὴ ἡμῶν Δικονομία ἀπαιτεῖ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς φυλακίσεως, καὶ ὁρίζει τὴν ἄμεσον ἀποφυλάκισιν τοῦ κρατουμένου, ἀπαγορεύουσα τὴν ἐκ νέου φυλάκισιν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν μείνῃ ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον ἡμέραν ἐλεύθερος· κατὰ τὴν ἑκάστοτε δὲ κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ὁ δανειστὴς δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀποζημιώσεις ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου, ἐπιφυλασσομένης ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ τῆς νομίμου καταδιώξεως κατὰ τῶν ἐνόχων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν (28), ὅτι αἱ διατυπώσεις θεσμοῦ, οἷος ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἀφορῶντος εἰς τόσῳ πολύτιμον δικαίωμα, ἔπρεπε νὰ διατάσσωνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐναντία γνώμη· καὶ πολλάκις ἀναντιρρήτως τὸ ἄρθρον τοῦτο τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας θὰ ἐχρησίμευσεν ὡς σώτειρα ἄγκυρα εἰς τοὺς ἐρχομένους εἰς τὰς φυλακὰς ἀτυχεῖς ὀφειλέτας· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ χειροκροτηθῇ ἐπίσης ἡ διάταξις ἐκείνη τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθ' ἣν ὁ ἐπιτυγχάνων τὴν ἀκύρωσιν τῆς φυλακίσεως ὀφειλέτης δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φυλακισθῇ ἐκ νέου, ἐὰν δὲν ἔμεινεν ἐλεύθερος ἐπὶ μ ί α ν ἡμέραν. Ὁ νομοθέτης ἐλευθεριάζων ἐδείχθη λίαν φειδωλός. Ἐὰν θελήσωμεν ν' ἀνεύρωμεν τὸν νομοθετικὸν λόγον τῆς τοιαύτης διατάξεως πειθόμεθα ἀδιστάκτως, ὅτι αὕτη κεῖται, ὅπως δίδηται καιρὸς εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἵνα ῥυθμίζῃ τὰς μετὰ τοῦ δανειστοῦ σχέσεις αὐτοῦ ἢ ἐξοφλῶν τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος ἢ παρασκευάζων τὰ ἀμυντικὰ μέσα. Ὁποῖος δήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὁ λόγος τῆς εἰρημένης διατάξεως, δὲν ἐπιτυγχάνεται ὡς ἐκ τῆς βραχύτητος τοῦ κανονιζομένου χρόνου. Ἵνα πληρῶται δὲ ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης, ἔπρεπεν ἡ πρόσκαιρος αὕτη ἐλευθερία νὰ ἦναι τοὐλάχιστον ὀκταήμερος, ἢ ἐὰν ζηλότυπος τῶν δικαιωμάτων τοῦ δανειστοῦ, ὁ νομοθέτης δὲν συγκατετίθετο νὰ θέσῃ ὡρισμένην προθεσμίαν, ἠδύνατο ἀντὶ τῆς διατάξεως ταύτης νὰ ἀπῄτει τὴν μέχρις ἐπανορθώσεως τῆς ἀκυρότητος ἀπόλυσιν τοῦ προσωποκρατουμένου, ὅπερ ἤθελεν εἶσθαι πολὺ φυσικώτερον καὶ πρὸς τὴν ἄλλην οἰκονομίαν τοῦ νόμου μᾶλλον σύνᾳδον.

Μετὰ τὰς διατυπώσεις τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδικάσεως τῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναφυομένων ἐρίδων ὁ νόμος ὁρίζει τὰ θέματα, καθ' ἃ χωρεῖ ἡ ἀπόλυσις τοῦ κρατουμένου. Φυσικὸς δὲ τρόπος ἀπολύσεως εἶναι διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ χρέους, ὃν καὶ πρῶτον ἀναγράφει, ἅτε οὕτως ἀναιρουμένης πάσης μεταξὺ τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου ὑφισταμένης νομικῆς σχέσεως, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ τρόπου τούτου ὁ νόμος ἐχορήγησεν εἰς τὸν δανειστὴν τὸ δικαίωμα, ἵνα ἀπολύῃ τὸν ὑπ' αὐτοῦ φυλακισθέντα, διδὼν πρὸς τοῦτο ἐγγράφως τὴν συναίνεσίν του. Ἐπίσης ἡ ἀπόλυσις διατάσσεται, ἐὰν δὲν προκατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ τὰ τρόφιμα ἑνὸς μηνός, ἢ συνεπλήρωσεν ὁ ὀφειλέτης τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ ἐκηρύχθη ἄκυρος ἡ περὶ τὴν φυλάκισιν διαδικασία, ἢ ἐχορηγήθη δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸ δικαίωμα τῆς ἐνστάσεως, καὶ τελευταῖον, ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσε δύο ἔτη καὶ ὁ νόμος δὲν ὥρισε διὰ τὴν εἰδικὴν ἑκάστοτε περίστασιν βραχυτέραν προθεσμίαν (29).

Περὶ μὲν τῆς λόγῳ μὴ καταβολῆς τῶν τροφείων καὶ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας ἀπολύσεως τοῦ κρατουμένου ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσωμεν ἀνωτέρω, ἐνταῦθα δὲ θέλομεν πραγματευθῆ περὶ τῆς τελευταίας μόνης περιπτώσεως τῆς ἀπολύσεως ὡς σπουδαιοτέρας πασῶν. Κατὰ ταύτην ἡ φυλάκισις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν δύο ἐτῶν, συνυπολογιζομένης ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου καὶ τῆς τυχὸν ἐπιβληθείσης ἐπισχέσεως. Ἡ διάταξις αὕτη κειμένη ἐν τῷ νόμῳ οὕτως ἠμελημένως καὶ ἀορίστως ὡς κεῖται εἶναι ἐστερημένη πάσης σπουδαιότητος, καὶ εὐλόγως δύναταί τις ν' ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Ἡ ἀπαγγελλομένη ἀπόλυσις εἶναι ἆρά γε ὁριστική, ἀποκλείουσα πᾶσαν νεωτέραν φυλάκισιν ἢ εἶναι ἁπλῶς προσωρινή; Ἐὰν δὲ πάλιν εἶναι τοιαύτη ἐπὶ πόσον χρόνον ἐκτείνεται; ταῦτα τὰ ἐρωτήματα καὶ μυρία ἄλλα δύνανται εὐλόγως νὰ ἐγερθῶσι, ἀλλὰ τὴν λύσιν αὐτῶν ἀμφιλαφεῖς καλύπτει σκότος.

Τιθέμενοι ἐπὶ τῆς ἑρμηνευτικῆς πλάστιγγος τὸ ξηρὸν γράμμα τοῦ νόμου φέρον ἐπὶ λέξει «Ἡ ἀπόλυσις τοῦ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον φυλακισμένου γίνεται.... 7ον ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσε δύο χρόνους, καὶ διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν δὲν προσδιώρισεν ὁ νόμος συντομωτέραν προθεσμίαν (30) πορίζομεθα ὅτι ἡ ἀπόλυσις τοῦ κρατουμένου δὲν εἶναι ὁριστική, (31) διότι ὁ νόμος σιωπᾷ ἐντελῶς περὶ τούτου. Τὸ πνεῦμα ὅμως αὐτοῦ ἀναντιρρήτως πρέπει νὰ ἀγάγῃ ἡμᾶς εἰς τὴν ἐναντίαν γνώμην, διότι ἄλλως πρέπει ἀναγκαίως νὰ ὑποθέσωμεν ἢ ὅτι παίζει ὁ νομοθέτης, ἐν τῇ διατάξει ἐκείνῃ, ἢ ὅτι δὲν σωφρονεῖ.

Βεβαίως δὲ δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ὡς σοβαρὰ ἡ ῥηθεῖσα διάταξις ἐὰν ἐπιτραπῇ εἰς τὸν δανειστήν, νὰ ἵσταται ἔξωθεν τῆς θύρας τῆς φυλακῆς καὶ νὰ περιμένῃ ὅπως συλλάβῃ ἐκ νέου τὸν ὀφειλέτην του καὶ ἀγάγῃ αὐτὸν εἰς τὸν δεσμοφύλακα μόλις πατήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ πληρωθῇ, κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἑρμηνείαν, ἡ διάταξις τοῦ νόμου καθ' ἣν μετὰ διετῆ προσωπικὴν κράτησιν πρέπει νὰ ἐπακολουθήσῃ προσωρινὴ ἀπόλυσις. Τοιαύτη ἑρμηνεία καταδικάζεται καὶ ὑπὸ τῆς ἁπλουστέρας λογικῆς· οὐδὲ δύναται, οὕτως ἑρμηνευομένη ἡ διάταξις αὕτη, νὰ στηριχθῇ ἐπὶ νομοθετικοῦ λόγου. Μόνον ἐὰν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1016, ἡ προβλέπουσα τὴν λόγῳ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας ἀπόλυσιν τοῦ φυλακισθέντος, ὅστις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φυλακισθῇ ἐκ νέου, ἐὰν δὲν ἔμεινεν 24 τοὐλάχιστον ὥρας ἐλεύθερος, ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως, ἡ ἐκτεθεῖσα ἑρμηνεία ἠδύνατο νὰ ὑποστηριχθῇ νομικῶς, ἂν καὶ ἐν τοιαύτῃ ἔτι περιπτώσει ἤθελεν στηρίζεσθαι ἐπὶ λίαν ἀμφιβόλου νομοθετικοῦ λόγου· ἀλλὰ βεβαίως δὲν δυνάμεθα τὴν δύναμιν τῆς διατάξεως ἐκείνης νὰ ἐκτείνωμεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπολυομένων μετὰ διετῆ φυλάκισιν, διότι ἡ διάταξις κειμένη ἐν τῷ περὶ ἀκυρωσάντων τὴν διαδικασίαν τῆς φυλακίσεως ἄρθρῳ, μὴ ἐπαναλαμβανομένη δὲ ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν ὥρισται, ἵνα μόνον τοὺς ἐπιτυγχάνοντας τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαδικασίας τῆς φυλακίσεως προστατεύσῃ· οὕτω δὲ ἀποκλειομένης πάσης περὶ προθεσμίας τῆς προσωρινότητος τῆς ἀπολύσεως γνώμης, ἡ ἐκλογὴ κεῖται μεταξὺ τῶν ἑτέρων δύο ἑρμηνειῶν, καθ' ἃς ὁ ἐπὶ διετίαν προσωποκρατηθεὶς ἢ ἀπολύεται ὁ ρ ι σ τ ι κ ῶ ς μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκ νέου φυλακίσεως αὐτοῦ διὰ τὸ χρέος ὑπὲρ οὗ διετέλει ἐν προσωπικῇ κρατήσει, ἢ ἀπολύεται π ρ ο σ ω ρ ι ν ῶ ς, ὅτε δύναται ἐκ νέου, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς ἔξοδόν του νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ παραμείνῃ ἐπὶ νέαν διετίαν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὅτε πάλιν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ αὐτή, ἐλάχιστα εὐάρεστος διὰ τὸν ὀφειλέτην παιδιά, ἥτις, ἐὰν ὁ θάνατος δὲ προλάβῃ καὶ διακόψῃ αὐτήν, θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι ἀνὰ πᾶν δεύτερον ἔτος μέχρις οὗ ὁ ὀφειλέτης συμπληρώσει τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Δυστυχῶς ἡ Γαλλικὴ Νομοθεσία, εἰς ἣν ὡς πρὸς ἀνεξάντλητον πηγὴν προστρέχομεν ἀντλοῦντες ἑκάστοτε πολύτιμα διδάγματα, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος οὐδὲν βοήθημα παρέχει ἡμῖν, καθ' ὅτι ἡ Γαλλικὴ Νομοθεσία ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, ὅτε ἴσχυε καὶ παρ' αὐτῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις, διέφερε τῆς ἡμετέρας, ἀκολουθοῦσα ἄλλας ἀρχὰς καὶ ὁρίζουσα, ὅτι ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἐπὶ μὲν πολιτικῶν ὑποθέσεων δὲν δύναται νὰ ἦναι μακροτέρα τῶν 5 ἐτῶν, ἐπὶ δὲ ἐμπορικῶν 3 ἐτῶν (32). Ἡ ἡμετέρα δὲ Νομολογία, καθ' ὅσον ἠδυνήθημεν νὰ ἐρευνήσωμεν, δὲν ἔσχεν ἀφορμὴν ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἀλλ' ἐν ἰδιαιτέραις συζητήσεσι μεταξὺ ἐγκρίτων παρ' ἡμῖν νομικῶν ὑποστηρίζεται ἡ γνώμη τῆς ὁ ρ ι σ τ ι κ ῆ ς ἀπολύσεως τοῦ ἐπὶ διετίαν φυλακισθέντος.

Τοιαύτη εἶναι διὰ βραχέων ἡ παρ' ἡμῖν κατάστασις τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Δὲν ἐπελήφθημεν δὲ τῆς λεπτομεροῦς ἀναλύσεως τῶν περὶ αὐτῆς ἄρθρων τῆς ἡμετέρας Πολιτικῆς Δικονομίας, καθ' ὅτι κύριος ἡμῶν σκοπὸς ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ ἦτο νὰ μελετήσωμεν οὐχὶ πῶς λειτουργοῦσιν, ἀλλ' ἐὰν πρέπῃ νὰ λειτουργῶσιν αἱ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διατάξεις.

ΤΕΛΟΣ.

(28) Πολ. Δικον. ἄρθρ. 1016.

(29) Πολ. Δικον. ἄρθρ. 1020.

(30) Πολ. Δικ. ἄρθρ. 1020 § 7.

(31) Οἰκονομ. Πολ. Δικ. ἐκδ. 6'. § 283 σημ. 3.

(32) Daloz contrainte par corps.